

Program duchovní obnovy v chrámě Nanebevzetí Panny Marie v Zábrdovicích

Program letošní duchovní obnovy v zábrdovické farnosti připravili otcové misionáři z řádu svatého Vincence de Paul (vincentini). V chrámě Nanebevzetí Panny Marie obnovu povede **otec Stanislav Bindas**.

Čtvrtek 9. 10. 2008

- 17.30 společná modlitba svatého růžence
- 18.00 mše svatá s misijní promluvou na téma :**EUCHARISTIE**
- 19,30 společná katecheze v kostele: **Boží milosrdenství**

Pátek 10.10. 2008

- 8.00 mše svatá s misijní promluvou na téma: **KŘÍŽ**
- 9.00 katecheze pro seniory v kostele: **Vděčnost**
- 10.00 - 12.00 výstav Nejsvětější Svátosti a příležitost ke svátosti smíření v kostele
- 15.00 - 17.00 výstav Nejsvětější Svátosti a příležitost ke svátosti smíření v kostele
- 17.00 ukončení adorace
- 17.30 modlitba svatého růžence
- 18.00 mše svatá s misijní promluvou na téma: **SMÍŘENÍ**
- 19.30 setkání misionářů na faře s mládeží

Sobota 11.10.2008

- 8.00 možnost přijetí svátosti smíření
- 9.00 mše svatá pro děti a mládež
- 10.00 setkání misionářů s dětmi na faře
- 15.00 možnost přijetí svátosti smíření
- 17.30 modlitba svatého růžence
- 18.00 mše svatá s misijní promluvou na téma: **PANNA MARIA**
udělování svátosti **pomazání nemocných**
- 19.30 katecheze pro manžele a snoubence v kostele

Neděle 12.10.2008

- 8.00 mše svatá s misijní promluvou na téma: **KŘEST – VYZNÁNÍ VÍRY**
obnova křestních slibů – Te Deum a slavnostní požehnání
- 9.45 mše svatá s misijní promluvou na téma: **NÁVRAT**
obnova křestních slibů – Te Deum a slavnostní požehnání – závěr misíí

Zábrdovičtí farníci vyprošovali denně požehnání a úspěch letošní duchovní obnovy již několik měsíců před jejím zahájením modlitbou k patronu misí sv. Vincentu de Paul slovy:

Svatý Vincente de Paul, apoštol a svědku lásky Kristovy mezi chudými: Pomoz nám milovat Boha s nasazením našich rukou a v potu našich tváří. Pomoz nám odevzdat se do jeho prozřetelnosti a poznávat jeho působení ve všech událostech života. Buď nám pomocí v naší touze poznávat a plnit vůli Boží. Vychovej v nás srdce soucitné a vnímavé k bídě a utrpení druhých, zvláště nejbídnějších tohoto světa. Provázej nás při naší službě lidem a oroduj u Syna Božího, abychom se stali v naší práci, v naší rodině, v naší farnosti, v našich společenstvích nadšenými hlasateli jeho Evangelia lásky.

Amen.

Farní exercicie na Velehradě 3.-9. srpna 2008

Byl jsem za svého života již několikrát na exerciciích u dominikánů a jezuitů, ale exercicie, které by dával farář pro své farníky, jsem zažil až v Zábrdovicích. Není totiž obvyklé, aby duchovní správce, který promlouvá ke svým ovečkám téměř každý den a zná je z osobního styku, si udělal čas, aby se jim ještě celý týden důvěrně věnoval. Svědčí to o jeho snaze vést své ovečky na hlubinu.

Program byl stejný jako minulý rok, přesně časově rozčleněný s velkým množstvím volného času k rozjímání nad přednesenými myšlenkami s Písmem v ruce, k procházkám i ke spaní. S Bohem bylo možno nejlépe hovořit v kapli nebo v bazilice. Ta je vskutku promodlená, ale letos kvůli hluku při restaurování fresek, neposkytovala tolik klidu k soustředění jako jindy. Kupodivu bylo pro některé nejtěžší silentium, tj. mlčení. Přesto bylo letos snazší je dodržet, protože jiné skupiny, které k nám chodily k jídlu, také mlčely. Přes ujistění otce Jiřího, že od středy to začne být to pravé, bylo patrné, že již ve čtvrtek nastalo mezi účastníky určité ochabnutí. Myslím, že je to přirozené, určitě nejsme andělé.

Přednášky otce Jiřího byly promyšlené výklady pravd Písma, doložené četnými citáty, kterými otec Jiří vždy popsal celou tabuli. Oceňovali jsme, že otec Jiří neřekl zbytečné slovo. Při jeho krátkých, ale myšlenkově náročných přednáškách bylo třeba se plně soustředit, a to nebylo při letních vedrech zvláště odpoledne snadné. Mnozí účastníci si chtěli každé slovo otce Jiřího zachytit na papír. Po skončení exercicií však sami přiznali, že se psaním vlastně ochudili, protože nestačili vnímat všechno, co říká, tím méně psát. Myslím, že citáty z Písma, opsané z tabule, stačily k oživení přednesených myšlenek.

Tentokrát se přednášky soustředily v duchu ignaciánských exercicií na Kristův život, který byl těžký a bolestný. Otec Jiří ukázal, jak atmosféra Kristova ohrožení před zatčením houstla.

Ukázal také lidské o božské stránky v Kristových výročí a skutcích a co z toho plyne pro život každého z nás. Nejasnosti se měly řešit při večerních sezeních v 20,30, kdy bylo povoleno klást exercitátorovi volně své otázky. Škoda jen, že této příležitosti bylo málo využito a zazněly zde i otázky, které s přednesenou látkou nesouvisely.

Kromě přednášek, mše svaté a adorace byl otec Jiří ochoten věnovat se každému účastníku podle individuálních potřeb. Teoreticky měl každý exercitant nárok na půl hodiny rozhovoru s ním a půl hodiny na zpověď. Záviselo na potřebách

a disciplonovanosti každého jednotlivce, jak toho využije. Tento duchovní „přepych“ byl možná až nad síly otce Jiřího. Únava byla na něm patrná. Tentokrát se ani nezmínil, že byl na procházce. Kde by k tomu našel čas, když denně tři hodiny soustředěně přednášel a pak trpělivě naslouchal duchovním problémům svých svěřenců.

Skupina nadšenců si na poslední noc vymohla noční adoraci. Adorace byla dobrovolná, kdo se jí nezúčastnil (jako např. já), nevystavoval se podezření z nedostatku zbožnosti. Exercicie nejsou školou sebezáporu.

Letos se přihlásilo na duchovní cvičení na Velehradě 27 zájemců, ale kvůli nečekaným potížím se jich nakonec dostavilo 25. Ti, kteří přijeli, jistě nelitovali. Při loučení jsme měli dojem, že zjevně velmi unavený P. Rous měl radost. Snad mohu mluvit za ostatní, že jsme radost měli všichni a že jsme mu za jeho duchovní výkon vděční.

Jiří Sehnal

MINISTRANTSKÝ TÁBOR TASOV 2008

Ve dnech 16. - 23. 8 proběhl již tradiční ministrantský tábor, jehož se zúčastnili téměř všichni členové našeho ministrantského sboru v počtu 12. Péči o naše bezedné žaludky převzal bývalý ministrant Michal “Doktor“ se svou manželkou Bětkou – díky jim, hladý jsme neumřeli!!!

Bydleli jsme u maminky našeho pana faráře v Tasově. I přesto, že velikost domu nebyla nijak závratná, všichni jsme se vešli. (Kromě paní Rousové, která se na dobu trvání tábora z domku vystěhovala k dceři a domů chodila jen krmit králíky a občas večer za námi - do svého vlastního obýváku - na návštěvu.)

Tento tábor byl v několika věcech jiný než ostatní – kromě toho, že jsme nebydleli na faře, to byl také první tábor s novým vedením. Místo oženivšího se Vítka Kloučka totiž zaujal Vojta Foltýn a k sobě přibral všechny starší členy ministrantského sboru – jmenovitě bratry Komárkovy a Marka Sluku.

Jako téměř každý rok, také letos probíhala celotáborová etapová hra, tentokrát na motivy knihy Zuzany Holasové Popoupo. Tato hra, během níž jsme např. bojovali proti drakovi nebo hledali pomeranče (v hromadách písku a navíc ještě v noci), byla skvěle připravená a menší nesrovnalosti, vzniklé velkým věkovým rozdílem účastníků (Mareček 8let - Jakub 16 let) vedení vyřešilo tak, že nakonec k velké spokojenosti vyhráli všichni.

Během tábora se uskutečnil dvoudenní výlet, jehož cílem byla šterkovna v Ořechově, kde jsme také přespávali a hráli noční hru. Ráno jsme odcházeli za zvuku pracujících zemních strojů – když jsme večer přišli, netušili jsme, že v lomu se ještě pracuje.

Z dalších činností jsme například vybojovali škrabovou bitvu, hráli fotbal, koupali se v rybníce, hledali v lese spadlá letadla (naštěstí jen na obrázcích) nebo poznávali krásy Tasova v orientační hře.

Když jsme odjížděli, nikomu se domů příliš nechtělo. Tábor se svou náplní i mnohými humornými situacemi postavil do jedné řady s těmi, na které se bude ještě dlouho vzpomínat.

Jakub Oujezdský

DUCHOVNÍ CVIČENÍ RODIN Osová Bitýška 2008

Život našeho Pána Ježíše od vtělení přes nejdůležitější setkání se vším, co je z jeho života pro nás významné až po Lazarovo vzkříšení, to byla témata letošních duchovních cvičení. Nesla se v ignaciánském duchu a kladla důraz na aplikaci rozjímaného do praktického života každého z nás.

Cílem a smyslem exercicií byla VOLBA. Osobní volbu totiž nejde vyčíst z nějakých pravidel, ale pouze prohloubením a poznáním života Ježíše chudého a pokorného.

Myslím, že poznávání Pána na jeho životní pouti Zemí, setkávání s Ním, zamilování si jeho osoby jako Bohočlověka je jedna z nejdůležitějších voleb našeho života.

Na základě víry a důvěry získáváme smysl našeho bytí a i bytí skutečností, lidí, věcí kolem nás.

Kéž nás toto Duchovní cvičení vždy a kvalitně posílí, naplní Duchem svatým pro obnovu daru a oběti.

Dar – darovat se bližnímu, být mu nablízku v pomoci, odpuštění, povzbuzení, modlitbě.

Oběť – obětovat se za spásu rodin, farností, za spásu všech duší a celého světa.

Děkujeme otci Jiřímu za jeho velkou snahu shromážďovat nás i naše děti pod Boží křídla, za jeho lásku k nám, k poznání Boha a k vedení duší jemu svěřených.

Bohu díky.

MODLITBA RŮŽENCE

Malá zrnka seji do země,
zrna, ve kterých je život skrytý.

Hle, jaká to úžasná modlitba
v Radosti, Bolesti, Slávě i Světle.

Když je v dlani držím,
padají do mé duše připravené
a klíčí, klíčí pomalu
jako setba pro věčnost.

A procházím s Neposkvrněnou
Láskou jejího života.
Jak nemilovat Synam čekajícího u
bran,
svolím – li do Božích zahrad vejít?

Hned raduji se, hned bolestí trpím,
pak slávě Jeho se klaním,
nakonec však v pokoji do Světla
vejdu...

Ach Matko, nauč mě žít jako On.

III. ROZJÍMÁNÍ: A SLOVO SE STALO TĚLEM

VTĚL SE, TY, SLOVO TAJEMNÉ...

Trojími ústy rozpravuješ o mém
počinání.

Ty Slovo jediné,
očima vcházíš...

Nuže vejdi v mé tělo a staň se.

Staň se Tvou vůlí,

staň se ve mně Jedinečností lásky
a já užaslá budu zpívat píseň písní
jak zachránil jsi člověka

v té oběti skoku do prázdna,
když Velikost Boží pokořila se tvorou,
aby žízeň dětí věrných sahat mohla
po Kalichu spásy naplněném po okraj.

Nuže, vtěl se i ty Hostie bílá,
nevěsto přichystaná ku Svatbě,
vyzdobená bělostí bez poskvrny.

Nuže, vtěl se...

Přijď do nitra k hostině nevidané

a oslavě přežádoucí.
Chci Ti být otevřeným domem...
Kdo jednou okusil svaté hostiny
vtělení,
ten netouží po jiných,

protože uslyšel zvěst,
že Král,
co Slovem nazývá se,
přichází.

Amen

K. K.

Dopisy od adoptovaných studentů z Indie

Během prázdnin se nám dvěma dopisy ozvali mladí lidé z Indie, které formou adopce na dálku sponzorují zábrdovičtí farníci. Každou korunou, vloženou do kasičky farní charity se podílíme na vzdělávání školáků v misijní oblasti státu Karnataka. Spojují nás nejen materiální vztahy, ale jak se ve svém dopise zmiňuje Leena Rebello i vzájemná modlitba. A tím se stává adopce na dálku naším příspěvkem k misijnímu dílu Církve. Jaká je v této oblasti Indie sociální situace, o tom nám živě začátkem roku vyprávěla naše pastorační asistentka Blanka, která oblast navštívila. Níže uveřejněné dopisy byly přeloženy z angličtiny. Originály, psané indickým písmem má redakce k dispozici.

Halga, červen 2008

Drazí sponzorující rodiče

Vřelé pozdravy Vám posílá Leena Rebello. Je mi velmi líto, že Vám musím sdělit, že jsem se nemohla zúčastnit zkoušek za první ročník předuniverzitního kurzu, protože jsem onemocněla žloutenkou. Nyní se cítím lépe. Požádala jsem ředitele

univerzity o opakování zkoušky, ale nedostala jsem souhlas kvůli malému počtu účastníků. Budu proto znovu navštěvovat první ročník předuniverzitního kurzu. Fr. Denis, ředitel Bala Praghati Kendra mi předal pro mé další studium poznámkové

bloky, aktovku a deštník a zajistil zaplacení školného. Mnohokrát Vám za vše děkuji. Mým cílem je stát se učitelkou. Bratr Jan ukončil studium v sedmém ročníku a nyní pracuje jako pomocný pracovník v Goa (bývalá portugalská kolonie), bratr Vicky studuje sedmý ročník. Sestra Triza pracuje jako služebná v Mumbai, její dcerka Sina studuje v Angawadi. Naše maminka pracuje manuálně za hodinovou mzdu.

Pamatujeme na Vás ve svých každodenních modlitbách a posíláme Vám pozdravy plné lásky od celé rodiny. Máme zde právě období dešťů a je chladno. Zakončuji tyto řádky s přáním Boží lásky a požehnání.

Vaše milující dítě Leena Rebello

Šestnáctiletého chlapce Naveena J.Naika sponzoruje zábrdovická farní charita, tedy my všichni, teprve první rok. Jak vyplývá ze souběžných zpráv, jsou adoptovaní vedeni ředitelem indického kontaktu v Bala Praghati Kendra Fr. Denitem a jeho spolupracovníky k tomu, aby sami informovali své adoptivní rodiče o sobě, svém studiu a svých zájmech. Naaven píše:

Hadinbal, červen 2008

Mí drazí sponzorující rodiče, Vaše milující dítě Naveen, jehož sponzorujete, Vám píše tento dopis a vyprošuje Vám Boží požehnání. Jsme všichni naprosto zdraví a stejně tak přejeme i Vám všem.

Nejprve bych Vás rád informoval, že jsem úspěšně dokončil zkoušky dasátého ročníku a prospěl s dobrými známkami. Rozhodl jsem se dále studovat technický obor, a to kurzy elektrotechnického zaměření: elektro kabeláž a vinutí motorů na Prathibhodayské škole navazujících technických studií v Honovaru.

O prázdninách jsem navštívil své příbuzné v Bombaji, která je odtud vzdálena 994 kilometrů. Byl jsem si prohlédnout „Bránu do Indie“, kriketový stadion a jiné. Moji příbuzní mají internetové připojení a tak jsem na internetu viděl svoji vesnici, což mne velmi potěšilo. Takto šťastně jsem prázdniny prožil.

Váš zástupce Fr.Denis mi na další studium obstaral veškeré školní potřeby jako poznámkové bloky, aktovku, uniformu, deštník a zajistil platby školného a ostatní. Jsem Vám velmi vděčný.

Váš milující Naveen J.Naik

Z jednání farní rady

V sobotu 13. září se na výzvu otce Rouse sešla farní rada, aby projednala úkoly které před farností stojí a načrtla akce i pro příští rok AD 2009.

Nejprve informoval otec Jiří o právě probíhajících **Dnech evropského kulturního dědictví**. Náš farní chrám Nanebevzetí Panny Marie postavený ve výrazném čistém barokním slohu je součástí této akce a má být po dvě neděle 14. a 21. září volně přístupný návštěvníkům. Farnost má za úkol zajistit nejen jeho celodenní otevření, ale i zajištění jeho bezpečnosti, případně mít v kostele člověka, který by alespoň povšechně informoval návštěvníky o historii stavby a jejích uměleckých pokladech. K tomu účelu může posloužit i brožura Jana Tenory z roku 1935, která bude k dispozici na stolku. Rada doporučila panu faráři vyhlásit tuto akci při ohláškách a vyzvat dobrovolníky, aby službu v kostele přijali.

V souvislosti s tím informoval přítomné pan varhaník, že v pátek 12. prosince odpoledne bude v našem kostele akce brněnské *Univerzity třetího věku* s přednáškou na téma **Liturgická hudba po druhém vatikánském koncilu**.

Pastorační asistentka navrhla konat **Předvánoční besídku** na 3. neděli adventní, to je 14. prosince odpoledne. Na besídce by se svým programem vystoupily děti z farní mateřské školky.

V sobotu 18. října 2008 bude opět pořádán **Celosvětový most modliteb za misie**. Naše farnost se k němu připojí od 21.00 hodiny meditační pobožností v Čenstochovské kapli. O přípravu akce byla požádána Ing. P. Oujezdská, která ji připravovala již loni.

Hovořilo se i o tom, že **renovační práce v presbytáři** budou pokračovat přemístěním lešení na přední část presbytáře. Návštěvníci, kteří sedávají v kanovníckých lavicích si po dobu oprav budou muset najít jiná místa. Po dobu oprav, které mají skončit koncem října, přijde tak chrám o 40 míst pro sedící. V listopadu budou pokračovat restaurátorské práce již jen v kaplích pod věžemi.

Tradiční podzimní pouť, tentokrát do Provodova a Luhačovic, byla potvrzena na sobotu 4. října. Cestovné je stanoveno na 250 Kč. Při ohláškách vyzve kněz přítomné, aby se urychleně hlásili, aby tak mohl být objednan vhodně veliký autobus.

Dále FR rozhodla, že **stavba betléma** bude v sobotu 20. prosince od 8.00 hodin. Zároveň bude probíhat instalace vánočních stromků a následný úklid. Stromky v počtu 25 kusů jsou k dispozici, okamžitě se našel i způsob, jak je dopravit do Brna. Vánoční období 2008/09 bude do 11. ledna 2009, k likvidaci betléma dojde v sobotu 31. ledna.

Ze soboty 25. na neděli 26. října dojde v ČR ke změně letního času na zimní.

Na tuto okolnost budou návštěvníci kostela upozorněni ohláškou, aby si mohli v neděli pospat.

O dalších termínech bude náš časopis informovat prvním číslem XVII. ročníku, které vyjde o první adventní neděli 30. listopadu 2008.

Příští schůze Farní rady se koná v sobotu 18. října 2008, před pobožností Misijního mostu.

Program duchovní hudby do konce mezidobí

28. neděle 12. října 2008 – 9.45 hodin

P. Josef Olejník: České ordinárium, Stanislav K. Vrbka: Ave Maria, Alois Strobo: Ó, Salutaris Hostia, Jan Křtitel Kuchař: Fantasie in g-moll. Kancionál čísla 706, 911, 816

30. neděle 26. října 2008 – 9.45 hodin

Josef Gruber: Missa in honorem ss Angelorum custodum op. 78, Ó, Salutaris hostia, Josef Güttler: Tantum ergo B dur op. 72 č.1. Kancionál čísla 707, 905

33. neděle 16. listopadu 2008 – 9.45 hodin

P. Josef Olejník: České ordinárium, Antonín Dvořák: Tři duchovní zpěvy op. 19, Johan Seb. Bach: Preludium a fuga e moll, Kancionál čísla 706, 815, 911

Neděle 23. listopadu 2008 – Slavnost Ježíše Krista Krále

– poslední neděle církevního roku

Mše sv. v 9.45 hodin: Heinrich Huber: Missa Salve Regina pacis, Vojtěch Říhovský: Ó, Salutaris hostia, Stanislav Mach: Kristu Králi, Jan Kunc: Kristus vítězí, Kancionál čísla 707, 631

ZMĚNY SBĚRŮ ŠATSTVA

Také v poslední čtvrtině roku 2008 sbírá Oblastní charita Brno obnošené šatstvo a odložené, ale funkční věci denní potřeby. Jak oznámila Diakonie z Broumova, kam vagony z Brna směřují, **dochází ve sběru ke změnám**. Pokud jde o ošacení mají zájem o dámské i pánské, ale **pouze bavlněné**. Zájem je i o lůžkoviny, ručníky a utěrky, dále o oblečení zimní a kožené věci pásky, kabelky, bundy (ale s nepoškozenými zipy). Dále vlněné deky (larysy), spací pytle, péřové přikrývky a polštáře, záclony, plyšové hračky a knihy (jakékoliv). Zkrátka: zásadně jde o věci, které jsou použitelné a lze je bez problémů poskytnout potřebným. Sběr probíhá jako obvykle v pátek odpoledne a v sobotu dopoledne do přistavených vagonů na brněnském V. nástupišti ČD (pod Františkovem). Prosíme, aby zvláště drobnější věci (košile, saka, kalhoty apod.) byly svázané do balíků nebo odevzdány ve starých kufrech (to kvůli snadnější manipulaci). Organizátorky z farní charity na Starém Brně pí Halámková a Kepertová budou vděčné i za finanční dary na krytí nezbytných výloh (dopravné). Termíny sběrů:

Říjen – 17. – 18. X. ,   listopad – 14. – 15. XI.,   Prosinec – 5. – 6. XII.

R.

S tím souvisí i prosba, abyste nadále nevyužívali farní budovu jako „mezisklad“ odloženého šatstva. Po dohodě s pastorační asistentkou Blankou Prokopovou je možné nosit takové věci, které se mohou darovat chudým farníkům.

Milovat Boha v potu tváře Sv. Vincenc z Pauly – misionář lásky

Vincenc de Paul se narodil ve Francii v Pouy v roce 1581 chudým vesnickým rodičům. To snad do jisté míry ovlivnilo rodinu, takže ho určila pro duchovní stav, aby mohl z bohatého obročí ekonomicky zabezpečovat své příbuzné.. V patnácti letech začal studovat na koleji v Dax, pak studoval teologii v Toulouse. Nebylo mu ještě dvacet roků, když ho biskup z Périgueux vysvětil na kněze, ale faru, o niž se ucházel až v Římě, dostal jeho soupeř. Byl na tom finančně špatně, měl dluhy, a proto roku 1605 zmizel z Bordeaux a dva roky o něm nebylo slyšet. Dědická záležitost ho donutila podniknout cestu do Marseille, ale na zpáteční cestě ho zajali piráti a prodali jako otroka do Tunisu. Po dvouletém strádání v otroctví se mu v roce 1608 podařilo dostat zpět do Francie. Zamířil do Paříže, aby tam našel nějaké obročí, které by mu zajistilo bezstarostný život.

Tou dobou byly jeho snahy zcela pozemské: chtěl se dobře ekonomicky zajistit a mít hlavně bohatou farnost, což bylo běžné u mnoha příslušníků kléru v té době. V této první fázi svého života byl velice ambiciózní a možno říci až kariérista.

Když přišel v roce 1608 do Paříže, byl pověřen funkcí správce a distributora almužen královny Markéty z Valois. Myslel si, že nyní je dobře situován, ale Prozřetelnost mu poslala do cesty kardinála Berulleho. Tento zakladatel oratoria ve Francii kolem sebe shromažďoval kněze a vedl je k lásce k Ukřižovanému Kristu a k modlitbě a vnitřnímu životu. Vincenc poznal také sv. Františka Saleského. Tomuto velkému biskupovi ze Ženevy vděčí

nejméně za tři témata, která jsou součástí vincencovské spirituality: povolání ke svatosti pro všechny, muže i ženy, učené i nevědomé; pojetí a metodologii meditace; a konečně úsilí, aby láska k Bohu nebyla jen citová, ale aktivní, aby se přetvářela v konkrétní každodenní dílo.

V tomto prostředí modlitby a hlubokého duchovního života se Vincenc velmi rychle zcela změnil a brzy bylo možno vidět první plody tohoto obrácení.

Obdržel totiž jednu farnost na pařížské periferii. A právě zde našel v práci pro chudé a prosté farníky konečně opravdové štěstí. Napsal: „Ani papež není tak šťastný jako já!“ Ale brzy nato mu opět kardinál Berulle poradil, aby přijal funkci kaplana v rodině Filipa Emanuela De Gondi, bohaté a vlivné osobnosti. Dosáhl tedy nyní významného postavení s dobrým ekonomickým zajištěním, ale necítil se ve své kůži, nebyl tak šťastný jako mezi svými chudými farníky. Proto odešel a stal se opět farářem v chudé farnosti blízko Lyonu. Nová situace netrvala dlouho, ale stačila k tomu, aby před ním otevřela nové horizonty. To, co nyní z celého srdce hledal, byla služba chudým.

Přispěla k tomu tato prozřetelnostní příhoda. Právě se chystal sloužit mši svatou, když mu sdělili, že ve farnosti je jedna rodina, která umírá v té největší bídě. Řekl to také věřícím. Zdálo by se, že to byla jedna z informací, které se ohlašují po mši svaté a na které se brzy zapomíná. Ale nebylo tomu tak. Po nešporách se odebral k jednomu farníkovi, aby s ním navštívil tuto chudou rodinu. S překvapením zjistil, že mnoho žen

se již odtamtud vracelo. To Vincence dojalo. A nejen to. Pomyslel na to, že služby lásky by se měly organizovat a především by neměly být jen nárazové, takže chudí pak zůstávají opět osamoceni. Organizací těchto dobrovolných žen byl položen základ Charity ve Francii.

Vincenc se rozhodl, že bude bojovat proti chudobě, kterou viděl kolem sebe, a to jak duchovní, tak hmotné. V roce 1625 založil misijní kongregaci pro vzdělávání lidu „lidovými misii“, společnost misijních kněží, nazvaných lazaristé (protože se usadili v převorství svatého Lazara). Staral se zároveň o vzdělání kněží, které bylo v těch dobách nevalné. Kongregace působila v různých městech Francie, od roku 1643 také v cizině; Vincenc zakládal misijní stanice v Alžírsku, Tunisu, na Madagaskaru

V roce 1633 došlo k založení společnosti Dcery křesťanské lásky (Filles de la Charité), povolané sloužit chudým. Toto založení je milníkem v dějinách řádů: vzniká nová forma náboženského společenství žen, které žijí svůj život ve společenství podle evangelních rad bez klauzury. Dokonalá připravenost ke službě ospravedlňuje život ve světě mimo klauzuru, protože pro Vincence znamená služba Bohu a služba lidem jedno: „Sloužit chudým znamená jít k Bohu.“ Jeho myšlenka založit společenství sester s charitativní službou, které nejsou vázány klauzurou, byla průkopnická nejen pro další vývoj ženských řeholí, ale také pro sociální a společenský vývoj Evropy.

Činnost lásky sv. Vincence, posilována jím založenými společenstvími a podporována Luisou de Marillac, rostla téměř bez hranic. Zasazoval se o lidsky důstojnější

jednání s galejníky, jeho nalezince zachránily života tisícům dětí, pomáhal válkou a hladem téměř už zničeným provinciím Lotrinska, Picardie a Champagne obširnými pomocnými akcemi a posílal misionáře a sestry do nejrůznějších míst ve Francii i mimo ni. Jeho srdce hořelo pro chudé – hořelo také pro církve. S horlivostí a houževnatostí se nasazoval za provádění reforem Tridentského koncilu a podstatně přispěl k obnově kléru ve Francii. Poznal také nebezpečí jansenismu a úspěšně mu čelil. Toto všechno Vincenc podnikal vedle budování a vedení obou společenství v časovém rozmezí přibližně 30 let.

Po pravdě je označován jako „genius bliženské lásky“ nebo „mystik činu“. Druhé označení si na první pohled protiřečí. A přece Vincencovo odevzdání se Bohu bylo tak silné a vroucí, že službou trpícím své mystické nazírání neumenšil. V chudých nalézá Boha. Před svatostánkem v kapli, kde dlouhé hodiny klečí, nalézá Boha. Bůh mu jde všude vstříc. Žije jednotu s Kristem v modlitbě a v činné bliženské lásce. Je to úcta k Ježíši Kristu, s níž se Vincenc setkává s bližními a je to láska Ježíše Krista, ve které se toto setkání uskutečňuje. A tak byl skrze Vincence de Paul proměněn kousek našeho světa.

Vincenc de Paul zemřel 27. září 1660 v Paříži. Jeho ostatky odpočívají v kostele mateřince lazaristů v Paříži, jeho srdce je uctíváno v kapli Zjevení v mateřinci Dcer křesťanské lásky na Rue du Bac. Papež Benedikt XIII. ho blahořečil 13. srpna 1729 a papež Klement XII. ho 16. června 1737 svatořečil. Roku 1885 byl papežem Lvem XIII. prohlášen za patrona všech katolických charitativních sdružení.

Vincenc de Paul je považován za zakladatele organizované charity. Jeho dílo a jeho charisma žijí v nesčetných mužích a ženách, kteří jako lazaristé a milosrdné sestry, jako i členové různých vincentinských společenství nebo charitativních sdružení přijímají lidi v jejich nouzi.

Z myšlenek sv. Vincence de Paul O modlitbě

Málokdy se vykoná něco dobrého bez námahy.

Milost povolání závisí na vnitřní modlitbě a milost modlitby na vstávání. Večer před spaním odevzdej se úplně Bohu a pros ho o sílu, zítra ráno se přemož a bez váhání naslouchej jeho hlasu. Naše ranní modlitba dává cenu všem našim skutkům.

Nejprve upři svůj zrak na vlastní ubohost, potom pohlédni k Božímu milosrdenství a zabývej se více jeho dokonalostí než svojí nedokonalostí. Nehleď na to, čím jsi, ale na Pána, který je při tobě a v tobě. Hned ti pomůže, když hledáš pomoc u něho. Uvidíš, že všechno se obrátí v dobré a všechno dobře dopadne.

Dejte mi muže modlitby – a on je schopný udělat všechno.

O úplném odevzdání se do Boží prozřetelnosti

Nevidíš, že Prozřetelnost se o tebe stará tak, jakoby se zaobírala výlučně tebou?

Bůh nikdy neodpírá svoji pomoc, když přijde Jeho čas a když jsme sami udělali, co jsme jen mohli.

Když je Bůh spokojený s naší dobrou vůlí a s naší upřímnou snahou, tak bychom se i my měli spokojit s konečnými výsledky, které nám

uděluje. Dobrá vůle má u Boha právě takovou cenu jako úspěšný skutek. Bůh totiž nehledí v první řadě na skutky, ale nejdříve na lásku, která nás podněcovala vykonat více.

Dílům Božím se nedaří, když si to přejeme my sami, ale tehdy, kdy se to líbí Bohu.

Když máš vykonat nějaké dobro, ptej se Pána Ježíše: Pane, kdybys byl na mém místě, co bys nyní udělal?

O dobrém úmyslu

Boží dobrota od nás vyžaduje, abychom nikdy, ale nikdy nekonali dobro proto, abychom se dělali důležitými. Bylo by lepší ocitnout se v okovech na rukou i nohou a být hozeni na žhavé uhlí, než konat něco jen proto, abychom se líbili lidem.

Nestačí dobré skutky, když nejsou posvěceny dobrým úmyslem: líbit se jen Bohu a jen jemu vzdávat čest. Bůh nechce naše vědomosti, ani naši práci, když mu nepatří celé naše srdce. Nestačí vykonávat to, co od nás Bůh požaduje, když to nechceme dělat z lásky k němu.

A pak si buď jistý, že plněním svých povinností dokazuješ lásku k Bohu, i kdybys to vůbec necítil. Bůh totiž sice žádá milovat ho z celého srdce, z celé duše a vší mysli, ale nežádá, aby to srdce a duše cítily. Láska je věcí vůle. Zbožné city nestačí, je třeba se rozhodnou a vší silou se snažit o ctnost.

O lásce k bližnímu – život s čistým srdcem

Kdo dospěl k tomu, že dobře poznal svoji ubohost (a to je působení Boží milosti), ten též poznal, jak velmi je povinný snášet druhé. Když si dáme tolik námahy, že snášíme sami sebe v naší sklíčenosti a jiných

nedokonalostech, kterých jsme plní, proč bychom nemohli snášet druhé, když jsou v podobné situaci? Jeden z nejpodstatnějších skutků lásky je snášet bližního.

Lidi a věci posuzuj vždy a v každém případě z jejich dobré stránky. Ber všechno v dobrém. Kdo opravdu miluje, ten se tak lehce neurazí. Nerozčiluj se nad poznámkou člověka, kterého máš rád. Naopak, přijmi to vděčně v přesvědčení, že neměl v úmyslu rozněvat tě.

Nepomlouvejme druhé a způsob, jakým se projevují, si vysvětlujme v dobrém. Jen tehdy je láska dobrotivá.

Zkus lidem ukázat srdečnou lásku a veselou tvář. Ptáš se, jak se může člověk usmívat, když je srdce smutné? Není podstatné, je-li tvoje srdce veselé nebo ne. To není pokrytectví, neboť láska spočívá ve vůli.

Události, které postihnou druhé, jak radostné, tak bolestné posuzujeme jako svoje, i to je skutek lásky. Radujme se ze slov bližního, když nám vypráví o své radosti, neboť v bližním je viditelný Kristus. Radujme se z úspěchu druhého. Radujme se i tehdy, když nás převyšuje ctí, vážností, nadáním, milostmi a ctnostmi.

O činné lásce – vidět Krista ve tváři chudých

Náš Pán vycházel se svojí láskou vstříc těm, kteří měli v něho věřit. Můžeme dělat co chceme, nikdo nikdy nám to neuvěří, když neprokážeme lásku a soucit těm, kteří nám podle našeho přání mají věřit

Protože v našem bližním se odráží Boží obraz, musíme ho jednoduše milovat!

Chudým pomáhejte s velkou přívětivostí a úctou. Oni vám otevírají nebe.

Pozemské bohatství nejlépe využijeme tehdy, když ho dáme do služeb milosrdné lásky. Tím se vrátí jakoby zpět do Boží ruky, která je jeho počátkem i cílem.

O pokušení k aktivismu

Když nás satan nemůže zavést ke zlému přímo, postará se o to, abychom se zavalili množstvím práce. Tak se stále více přetěžujeme, až jsme prací celkem zavaleni

Pravidlo, které se zdá málo pravděpodobné: kdo se ukvapuje, je vzdálený od věcí Božích. Ve jménu Božím! Nechme hospodařit jen Boha. Stačí, když s Ním spolupracujeme. Bůh nedává příkaz, abychom chytili ryby. On jen přikazuje rozprostírat síť. Neboť On je ten, který dává rybám dostat se do sítě.

PRVNÍ ČÍSLO XVII. ROČNÍKU Života zábrdovické farnosti VYJDE 30. LISTOPADU

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI vydává farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie Brno Zábrdovice, Lazaretní 1, 615 00 Brno, tel. 545 212 156. www.zabrdovice.cz